

Kız ve Eşegin Doğum Günü

Jane MEADOW

Kız ve Eşegin Doğum Günü

Jane MEADOW

Maya, Güneşli Çayır Barınağı'na giden tozlu patikada seke seke yürüyordu; kıvrırcık siyah saçları iki kısa topuz halinde her adımda zıplıyordu. Üzerinde küçük havuç baskılı en sevdiği sarı tişörtü ve yeşil şortlu tulumu vardı. Bugün çok özel bir gündü. Eşek Bisküvi'nin doğum günüydü! Maya bütün hafta günleri saymıştı. Uysal arkadaşıyla kutlama yapmak için sabırsızlanıyordu.

Bisküvi büyük bir meşe ağacının gölgesinde duruyordu; kuşları dinlerken uzun, sarkık kulakları seğiriyordu. Yumuşak gri-kahverengi tüyleri güneş ışığında parlıyor, Maya'yı görünce krem rengi burnu mutlulukla oynuyordu. Her zamanki gibi küçük pirinç etiketli, örgü mavi başlığını takmıştı. Maya koşup açık renkli karnını usulca okşadı. "Doğum günün kutlu olsun, Bisküvi!" diye fısıldadı.

Barınağın bakıcısı Bay Alden sıcak bir gülümsemeye yanlarına geldi. Zeytin yeşili iş gömleğinin kolları kıvrılmıştı ve kanvas önlüğünün cebi elma dilimleriyle doluydu. "Peki Maya, Bisküvi'nin büyük günü için planın ne?" diye sordu. Maya'nın büyük, koyu kahverengi gözleri parladı. "Ona şimdiye kadarki en güzel doğum gününü yaşatmak istiyorum!" dedi. "Ama bunu tam ona göre yapmak için yardımına ihtiyacım var."

Maya ve Bay Alden plan yapmak için ahırın yanındaki ahşap bir banka oturdular. Maya, Bisküvi'nin en çok neyi sevdiğini düşündü. "Yüksek sesleri sevmiyor," dedi. "Geçen sefer traktörler gürültü yapınca çitin arkasına saklanmıştı." Bay Alden başını salladı. "Doğru. Bisküvi uysal bir can. Sakinliği ve sessizliği tercih ediyor." Maya kaşlarını çatıp derin derin düşündü. "Yani gürültülü süslemeler ve gürültülü oyunlar yok mu?" diye sordu. "Onun mutlu olmasını istiyorum, korkmasını değil."

Maya, Bisküvi'nin yavaş atıştırma lıkları ve yumuşak fırçalanmayı ne kadar sevdiğini hatırladı. Gri-kahverengi tüylerini usulca taradığında nasıl rahatladığını görmüştü. "Buldum!" dedi. "Ona eşekler için güvenli özel ikramlar hazırlayabiliriz. Ve hoşuna giden sakin etkinlikler kurabiliriz." Bay Alden'in sıcak ela gözleri gülümsemeyle kısıldı. "Harika bir fikir, Maya. Bisküvi'nin gerçekten neye ihtiyacı olduğunu düşünmek en güzel hediye."

Önce ikramları hazırlamak için barınağın mutfağına gittiler. Maya ellerini yıkayıp küçük bir önlük giydi. "Eşekler ne yiyebilir?" diye sordu. Bay Alden ona bir liste gösterdi: havuç, elma ve biraz pekmez. "Şeker ya da çikolata yok," dedi. "Bunlar Bisküvi'yi hasta edebilir." Maya havuçları dikkatlice küçük çubuklar halinde doğradı ve elmaları ince dilimler halinde kesti. Bunları çok az pekmez ve yulaf ezmesiyle karıştırdı.

Maya karışımı küçük, yuvarlak ikramlar haline getirip bir fırın tepsisine dizdi. Onlar pişerken birkaç elma dilimi yüzen özel bir kova su hazırladı. "Eşeklerin bol su içmesi gerekir," dedi Bay Alden. "Ve bu elma dilimleri onu eğlenceli bir sürpriz yapacak." Maya, ön dişi eksik geniş gülümsemesiyle gülümsedi. Bisküvi'nin koyu, dost gözlerinin ikramları görünce nasıl parlayacağını hayal etti.

Sonra Bisküvi'nin çitle çevrili alanında zenginleştirme etkinlikleri kurdular. Bay Alden, Maya'ya alçak bir daldan sağlam bir ip sarkıtmasına yardım etti; ipin ucuna büyük, yumuşak bir fırça bağlanmıştı. "Bisküvi isterse kendini ona sürtebilir," diye açıkladı Maya. "Bu, usulca kaşınmak gibi." Ayrıca birkaç büyük, pürüzsüz taşı bir daire şeklinde yerleştirdiler. "Eşekler yeni şeyleri koklamayı sever," dedi Bay Alden. "Bu taşlarda çayırdan farklı kokular var."

Maya sıđ bir tepsiyi kumla doldurup içine bazı havuç parçaları sakladı. "Bisküvi ikramlarını kazıp bulabilir," dedi. "Bu bir hazine avı gibi!" Ayrıca temiz bir plastik şişeden delikler açarak basit bir bulmaca yemlik yaptı. Bisküvi onu yuvarladığında küçük yulaf parçaları düşecekti. "Bu onu meşgul ve mutlu tutacak," dedi Bay Alden. "Her şeyi düşünmüşsün, Maya."

Onlar çalışırken Maya, Bisküvi'nin çitin arkasından onları izlediğini fark etti. Uzun kulakları dikilmiş, krem rengi burnu merakla oynuyordu. "Ne yaptığımızı merak ediyor," diye kıkırdadı Maya. "Merak etme, Bisküvi! Bu bir sürpriz!" Bay Alden güldü. "O akıllı bir eşek. Özel bir şeyler olduğunu biliyor." Maya göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. Bisküvi'nin sakın kutlamasının tadını çıkardığını görmek için sabırsızlanıyordu.

Sonunda her şey hazırды. Maya, Bisküvi'yi yumuşak bir yularla çitle çevrili alana götürdü. Mavi başlığı şık görünüyordu ve alnındaki küçük beyaz leke parlıyordu. Bisküvi ikram tepsisini görünce koyu gözleri kocaman açıldı. Havayı kokladı ve yumuşak, mutlu bir anırma sesi çıkardı. "Doğum günün kutlu olsun, Bisküvi!" diye sevindi Maya. Bisküvi elinden usulca bir havuç çubuğu aldı; dudakları yumuşak ve dikkatliydi.

Bisküvi zenginleştirme etkinliklerini tek tek keşfetti. Gri-kahverengi tüylerini fırçaya sürttü, uzun kulakları memnuniyetle sarkıyordu. Pürüzsüz taşları kokladı ve bulmaca yemliğı burnuyla yuvarladı, dökülen yulafları kemirdi. Maya ve Bay Alden bir saman balyasına sessizce oturup onun özel gününün tadını çıkarmasını izlediler. "Çok huzurlu görünüyor," diye fısıldadı Maya. "Tam istediğim gibi."

Bay Alden yulaf ve havuçtan yapılmış küçük, eşekler için güvenli bir pasta getirdi. Üstünde mum yerine tek bir havuç vardı. Maya pastayı tutarken Bay Alden usulca "Doğum Günün Kutlu Olsun" şarkısını söyledi. Bisküvi'nin kulakları şarkıya doğru döndü ve pastayı koklamak için yaklaştı. Maya onun yerine havucu üfleyerek söndürdü. "Bir dilek tut, Bisküvi!" dedi. Bisküvi sanki teşekkür eder gibi omzuna usulca burnunu sürttü.

Pastadan sonra Maya, Bisküvi'yi yumuşak fırçayla usulca fırçaladı. Hiç kıpırdamadan durdu, gözleri yarı kapalı, ilgiyle mutlu oluyordu. "Biliyor musun Maya," dedi Bay Alden, "gürültülü süslemelere ya da kalabalıklara ihtiyacın yoktu. Bisküvi'ye tam ona uyan bir gün yaşattın. Gerçek iyilik bu." Maya gülümsedi, yuvarlak yanakları parlıyordu. "Sadece mutlu olmasını istedim," dedi. "Ve o da mutlu!"

Güneş batmaya başlarken Maya, Bisküvi'ye son bir kez sarıldı. "Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim," diye fısıldadı. Bisküvi başını ona yasladı, sarkık kulakları yanağına yumuşacık değdi. Bay Alden, Maya'ya kalan ikramlardan küçük bir kavanoz verdi. "Bir dahaki sefere," dedi. "Buraya her zaman hoş geldin." Maya el sallayarak vedalaştı, kalbi dopdoluydu. Bir başkasının ihtiyaçlarını düşünmenin en güzel hediye olduğunu öğrenmişti.

Eve dönerken Maya günü düşündü. Gürültülü, korkutucu süslemeleri atlamış, yerine sakın, mutlu etkinlikler seçmişti. Bisküvi her sessiz anın tadını çıkarmıştı. "Düşünceli olmak, kalbinden bir parça vermek gibidir," dedi kendi kendine. Ve Bisküvi'nin sakın kutlamasının her zaman değer vereceği bir anı olacağını biliyordu. En güzel doğum günleri, iyilik ve özenle dolu olanlardır.